

Het is woensdag 2 november als we door Edwin om half 6 naar het vliegveld gebracht worden. Onze vlucht gaat om 6.50 volgens het ticket. Het is 8.15 als er ook werkelijk wat gaat gebeuren, we kunnen aan boord. Er wordt door niemand ook maar iets omgeroepen, er is geen infobalie. Je moet gewoon gaan zitten en wachten totdat de heren en dames zover zijn. Met een bus worden we naar het vliegtuig gebracht. Je moet wel goed opletten want in diezelfde bus moeten ook mensen mee die een andere bestemming hebben, dus wel bij het juiste vliegtuig uitstappen.

Na een uurtje maken we een tussenstop in Abuja om vervolgens door te vliegen naar Kano. Het zal ongeveer half 11 zijn als we hier landen.

Mr. David staat ons op te wachten met de pickup auto van Peakmilk met chauffeur Godwin. Hij heeft ook een gids voor ons geregeld via het plaatselijke toeristenbureau. De man is nog druk bezig bij het paleis van de Emir dus gaan we nadat we ons ingeschreven hebben in het hotel zelf maar naar het "Gidan Makama Museum". De buitenkant is in typische Hausa stijl gebouwd en dat is nog wel het mooiste van het hele museum. Zo ook het Britse Consulaat wat ook er ook prachtig uitziet. Hausa architectuur houdt in dat de gebouwen gebouwd zijn van kleistenen het dak bestaat uit stammetjes die ook met een dikke laag klei bedekt worden. De muren zijn zo dik dat het er zomers als de temperaturen oplopen naar 40 graden en meer toch redelijk koel in blijft. Terug naar het hotel waar we met de gids een programma opstellen voor de volgende dagen. Ze hebben al twee stoelen geregeld in de "VIP" lounge bij het Durbar festival.

We logeren in het Tahir Guest Palace en s'avonds hebben ze hier dinnerbuffet wat ons goed gesmaakt heeft. Jammer dat de zaak droog staat want het weer hier maakt wel dorstig en je wilt ook wel eens wat anders dan water.

Als eerste rijden we (3/11)langs de Yuma'a Moskee (Centrale Moskee) die in 1946 door emir Abdullahi Bayero werd gebouwd , hier komen op vrijdagmiddag duizenden moslims bidden. Je mag alleen de buitenkant bekijken.

Aan de andere kant van de Moskee staat het Paleis van de Emir wat ook alleen van de buitenkant kan worden bekeken en ziet er uit als een ford. Het is door Muhammadu Rumfa de heerser van Kano van 1463 tot 1499 gebouwd. We gaan naar de Kafar Mata verfpotten. Het zijn de oudste verfpotten van Afrika. Families hebben hier hun eigen verf put. De materialen die ze gebruiken zijn as, potasium en de indigoplanten, waardoor je vier verschillende tinten blauw kunt verkrijgen. De putten zijn wel 6 meter diep en het verfbad is een jaar lang bruikbaar.

De vrouwen maken d.m.v. draden die ze om een stukje stof winden (tie and dye) de patronen en de mannen doen het verfwerk.

Verspreid rond de oude stad staan hier en daar nog stukjes van de Badala (stadswal), oorspronkelijk was deze 12 kilometer lang, twee meter breed en 10 meter hoog. Het zal ongetwijfeld een imposant gezicht zijn geweest toen het geheel nog intact was. Al rijdend komen we dan bij de Dala Hill, deze heuvel staat in het midden van de stad en vanaf de top heb je een mooi uitzicht over Kano. Vandaag is het niet helder en we kunnen de hele stad niet zien. De Harmattan brengt hier al aardig stof in de lucht. De lucht hier is zo wie zo erg droog in vergelijking met Lagos.

Voor de lunch brengen we nog een bezoek aan de Kurmi-markt. Er zijn ook hier stoffen , kralen en veel leerwerk te koop. In verband met de feestdagen zijn lang niet alle winkeltjes open. Een hele straat verkoopt een soort mineraal wat voor zout doorgaat. Verder zijn veel winkeltjes boven het open riool gebouwd wat het nu niet tot een aangenaam verpozen maakt.

We lunchen in de Pounded Yam, wat er goed uitziet en ook goed smaakt. We gaan voor een

"rest" naar het hotel en daarna moeten we op tijd op de tribune zitten bij het paleis van de Emir om het Durbar spektakel goed te kunnen zien. We wachten ongeveer 1,5 uur voordat het feest begint. En het is gigantisch wat daar in anderhalf uur voorbij komt, je kijkt je ogen uit. s'Avonds het nieuwe chinese restaurant Golden Dragon geprobeerd, is ook aan te bevelen.

De volgende dag gaan we naar het dorpje Minjibir waar we het traditionele weven kunnen bekijken. De mensen zijn nu bezig met donkerblauw geverfde katoen waardoor heen een lichtblauw patroontje wordt geweven. De bewoners demonstreren even hoe het een en ander in z'n werk gaat maar ook hier is het een feestdag dus wordt er officieel niet gewerkt. We maken een wandeling door het dorp met z'n lemen/klei hutjes met de vele kinderen die achter ons aan lopen. Bij het plaatselijke winkeltje kopen we koekjes voor de kinderen die allemaal graag op de foto willen. We brengen ook een bezoek aan de chieft van het dorp. Hij 74 jaar oud en heeft drie vrouwen. Met de senior wife woont hij al 46 jaar en heeft 11 kinderen van haar waarvan er nog 9 leven. In totaal heeft hij 19 kinderen. Het huis is tradioneel gebouwd en heeft voor iedereen een kamer. De kinderen hebben eigen kamers en toilet, de vrouwen hebben elk hun eigen kamer met toilet en de heer des huizes heeft de grootste kamer maar ook met eigen toilet. Er is een grote kamer voor gemeenschappelijk gebruik en in de keuken wordt om de beurt door een van de vrouwen gekookt. De kamers zien er schoon en netjes uit. Op de vloer hebben ze zeil te liggen, er staat een kast in de kamer en in een apart slaapkamertje staan de bedden. Het ziet er allemaal keurig uit.

Op de terugweg stoppen we even bij een dam, er is nu niet veel te zien wat vogels en een enkele vissersboot.

Hier en daar staan in het landschap de prachtig gevormde Baobab bomen. Sommigen hebben nog vruchten hangen, veel hebben hun blad verloren waardoor de stam en takken nog beter tot hun recht komen.

Na een middagrust, en onze gids en zoon moeten naar het vrijdag gebed worden we weer opgehaald voor een kijkje bij een lokaal theater.

Er wordt al driftig gedanst als we daar aankomen en daarna is het de beurt aan het toneelgezelschap die verschillende schetsjes uitvoeren.

De menigte heeft veel plezier, en wij plezier om de menigte want de verhalen kunnen we niet volgen. 18.00 uur is het afgelopen en we gaan op zoek naar de Smart Tandoor een Indiaas restaurant, we hebben het wel gevonden maar helaas ook dicht. Dan maar weer chinees.

Zaterdag gaan we naar Katsina en maken een tocht door het land. 2 uur heen en via Daura weer 2,5 uur terug naar Kano.

In Katsina beklimmen we de Gobarau-minaret. De minaret is gebouwd van leem en is 300 jaar oud. We zien nog een stukje oude muur waar ook het museum is gevestigd maar de beheerder is vandaag ook vrij en is niet in de buurt. We kunnen alleen een kleine gallerie bezichtigen waar de portretten van de oude emirs hangen en natuurlijk is ook Obasanjo hier vertegenwoordigd. Nog een rondje langs het paleis van de emir en dan maar een hapje eten in een plaatselijk restaurant. Het eten, onze jollofrijst met stew smaken prima maar de salade laten we hier maar achterwege. Het wordt weer tijd om terug te gaan naar Kano. Onderweg zien we dat hier nog wel wat landbouw bedreven wordt. Er is ons verteld dat hier veel pinda's verbouwd worden en ook is er katoen teelt. Op de terugweg worden we aangehouden door de verkeerspolitie en die

vinden dat ze een bekeuring moeten geven voor het feit dat de waarschuwingsdriehoekjes achterop de pickup kapot zijn. Verder zijn er regelmatig checkpoints maar we worden nooit aangehouden. De politie is hier niet zo vervelend als in Lagos. De bestuurders van de voertuigen houden zich beter aan de verkeersregels en zijn niet zo agressief in het verkeer. Het is ons hier duidelijk geworden dat het verkeer op de rotonde voorrang heeft en niet diegene die het sterkste is zoals in Lagos vaak het geval is.

We passeren ook weer een dam, ze kunnen alleen niet vertellen hoe diep en hoe groot het stuwmeer is. Er zijn hier in het noorden veel dammen aangelegd waardoor ze in de droge tijd toch nog over enig water kunnen beschikken en het land kunnen bebouwen.

s'Avonds weer in het hotel gegeten weer een lekker buffet.

Zondag 6/11 worden we door Godwin naar het vliegveld gebracht, maar we zijn de auto nog maar net uit of er wordt van alle kanten al geroepen dat er geen vliegtuig is van Bell View, we controleren de verhalen in het kantoor en ja hoor geen vliegtuig. Er wordt ons verteld dat ze de start en landingsbaan aan het repareren zijn. Overboeken is ook niet mogelijk want er is wel een vliegtuig van IRS maar die zit al vol. Maar morgen kunnen we wel vliegen. We zullen zien. Weer in de auto en dan nog maar een dagje wat rondkijken. Eerst nog een keer naar het paleis van de Emir en als we daar een stukje lopen worden we door een man aangesproken die ons graag het een en ander wil laten zien. Hij is ook van een af andere toeristenbureau.

Maar ja het meeste hebben we al gezien. Hij wil ons meenemen naar de kamelenmarkt en daar staat ook de tweede woning van de Emir.

We komen nu door het oude gedeelte van de stad en zien hier wel dat het erg smerig is. Overal ligt plastic en ander afval. Het gedeelte waar de hotels en restaurants staan is eigenlijk goed schoon, zelfs de wegen zijn daar goed.

De kamelenmarkt is al bijna afgelopen, er staan nog precies vier kamelen maar er wordt ook in paarden gehandeld. En overal verkopertjes met water, frisdrank en versnaperingen. Aan het einde van onze rondwandeling vormen we een grote stoet, heel veel zijn met ons meegelopen en kijken wat we allemaal aan het doen zijn. Erg grappig.

Dan op naar de dierentuin. Er zijn niet heel veel dieren, de meeste zitten alleen in een hok. De hokken zijn in ieder geval groot genoeg voor de dieren. 1 Aapje zit alleen in een erg krap kooitje. De dieren maken geen levendige indruk zitten wat sloom voor zich uit te kijken.

Godwin en de gids vragen naar de olifant maar helaas die is overleden. Er moet voorlopig ook maar geen nieuwe olifant komen, lijkt me beter voor het dier.

Dan laten we ons naar het Prince hotel brengen, hier zal nu wel plaats zijn alle oyibo's zijn al vertrokken.

Het is in ieder geval een gezelliger hotel. Je kunt buiten zitten op het terras of bij het zwembad. Het restaurant ziet er heel goed uit en het eten is er uitstekend. Dus als je naar Kano gaat, reserveer dan op tijd een kamer in het Prince Hotel. Er is ook meer te koop dan water, thee of koffie.

Maandag half negen gaan we weer naar het vliegveld en weer geen vliegtuig van Bell View, die maken het wel erg bont. In het kantoortje zitten ze eerst alleen hun schouders op te halen. We vragen of ze ons het geld willen teruggeven of dat ze ons overboeken naar de IRS die wel weer

Afrika

Gemaakt op vrijdag 18 februari 2011 20:10

Hits: 1596

een vliegtuig klaar hebben staan. Na wat gepraat komt de baas met geld en stuurt een ondergeschikte weg om kaartjes te kopen.

We gaan vandaag in ieder geval naar Lagos en ook nog wel met een direkte vlucht. 12.15 pm landen we in Lagos en zit ons uitje erop.